

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

45.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 9-го Июня. — 1839 — Вильно. Пятек. 9-го Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ. 30-го Мая.
Высочайшій Рескриптъ.

данный на имя Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Дѣйствительнаго Тайнаго Советника Уварова.

Сергей Семеновичъ! Указомъ даннымъ Правительствующему Сенату въ 9-й день Января сего года, повелѣно возобновить пріемъ Студентовъ и чтеніе лекцій въ Университетѣ Св. Владиміра въ Январѣ мѣсяцѣ будущаго 1840 года. Нынѣ по уваженію обстоятельствъ того края, представленныхъ Мнѣ отъ Главнаго мѣстнаго Начальства, Я нахожу возможнымъ приблизить опредѣленный срокъ, и въ слѣдствіе сего повелѣваю: пріемъ Студентовъ и чтеніе лекцій въ Университетѣ Св. Владиміра открыть въ установленномъ порядкѣ съ будущаго Сентября. Къ исполненію сего предоставляю вамъ сдѣлать нужныя распоряженія, соображаясь впрочемъ съ постановленными въ Указѣ 9 Января правилами, во всемъ, что не относится къ сроку возобновленія Университетскихъ лекцій. Пребываю къ вамъ всегда благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Ст. Петербургъ.
26 Апрѣля 1839 г.

Высочайшею Грамотою, 6-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Александра Невскаго, Генераль-Адъютантъ, Генераль-Лейтенантъ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія Царства Польскаго Шиповъ І. Я.

— Высочайшею Грамотою отъ 23 Апрѣля Варшавскій Командантъ, состоящій по Кавалеріи Генераль-Майоръ, Тутгенъ, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны первой степени.

— Высочайшею Грамотою отъ 29 Апрѣля, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Нидерландскомъ Дворѣ, Дѣйствительный Статскій Советникъ Баронъ Мальтинъ, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава первой степени.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 20-го Мая, Драгунскаго Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича полка Полковникъ Червоный 2-й, назначается командующимъ Новороссійскимъ Драгунскимъ полкомъ.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 22 Мая производится, за отличіе по службѣ, по Генеральному Шлябу изъ Подполковниковъ въ Полковники: Штабъ-Офицеръ Императорской Военной Академіи, Стефанъ, съ оставленіемъ при прежней должности, и Князь Голицынъ 6-й Назначаются: Командующій Резервною бригадою 6-й Пѣхотной дивизіи, состоящій по Арміи Полковникъ Кривицкій, Командантомъ въ Новодвинскую крѣпость. Находящійся при Исправляющемъ должность Инспектора Резервной пѣхоты, состоящій по Арміи Полковникъ Бабиновъ Ко-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Петербург, 30-го Мая.
Найвысшій Рескриптъ.

Do P. Ministra Narodowego Oświecenia, Rzeczywistego Radcy Tajnego Uwarowa.

Sergiuszu Symeonowiczu! Przez Ukaz, dany do Rządzącego Senatowi, w dniu 9-m Stycznia ter. roku, rozkazano wznowić przyjmowanie Studentów i dawanie lekcji w Uniwersytecie Sw. Włodzimierza w miesiącu Stycznia przyszłego 1840 roku. Teraz po zważeniu okoliczności tego kraju, przedstawionych Mi od Głównej miejscowej Zwierzchności, znajduję, iż można przybliżyć zkreślony termin, i na skutek tego rozkazu: przyjmowanie Studentów i dawanie lekcji w Uniwersytecie S. Włodzimierza rozpocząć w porządku ustanowionym od przyszłego Wraśnia. Około wypełnienia tego polecam wam uczynić potrzebne rozporządzenia, stosując się z resztą do przepisanych w ukazie 9 Stycznia prawideł, we wszystkiem, co się nie odnosi do terminu wznowienia lekcji Uniwersytetu. Zostają ku wam zawsze przychyłaym.

Na autentyczn Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
26-go Kwietnia 1839 r.

Przez Najwyższy Dyplomata, 6-go Maja, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Alexandra Newskiego, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Porucznik, Prezydujący w Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych i Narodowego Oświecenia Królestwa Polskiego, Szypow 1-szy.

— Przez Najwyższy Dyplomata 23 Kwietnia, Warszawski Komendant, liczący się w Kawalerii Jenerał-Major, Tutczek, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny-pierwszego stopnia.

— Przez Najwyższy Dyplomata 29 Kwietnia, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy Dworze Niderlandzkim, Rzeczywisty Radzca Stanu, Baron Mal-titz, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Cesarskiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława pierwszego stopnia.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 20 Maja, Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzkwicza Następcy półku Dragonów Półkownik Czerwonyj 2-gi, mianowany dowodzącym półku Nowo-Rossyjskiego dragonów.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 22 Maja, podniesieni za odznaczenie się w służbie, w Naczelnym Sztabie, Podpółkownicy na Półkownikó: Sztab-Oficer Cesarskiej Akademii Wojskowej Stefan, z pozostaniem na dawniejszym obowiązku, i Książę Golicyń 6-ty. Naznaczeni: Dowodzący brygadą odwodową 6-tej dywizyi pieszey, liczący się w Wojsku Półkownik Krzywicki, na Komendanta do twierdzy Nowodźwińskiej. Znajdujący się przy Sprawującym obowiązki Inspektora piechoty odwodowej, liczący się w Wojsku Półkownik Babikow, Dowodzącym brygadą odwodową 6-tej dywizyi pieszey.

мандующимъ Резервною бригадою 6-й Пѣхотной дивизіи.

— Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 26-й день минувшаго Марта, Корпуса Горныхъ Инженеровъ Полковникъ *Остермайеръ*, Всемилостивѣйше пожалованъ знакомъ Ордена Св. Анны второй степени, украшеннымъ Императорскою Короною.

— Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, 22 Апрѣля, Командиръ Эриванскаго Карabinернаго полка, Полковникъ Баронъ фонъ *Врангель*, въ возданіе отличнаго мужества и храбрости, оказанныхъ въ дѣйствіяхъ противъ Горцевъ, 13-го Апрѣля 1838 года, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Владиміра третьей степени.

— Г. Статсъ-Секретарь *Бахтинъ*, по порученію Комитета Гг. Министровъ, сообщилъ Господину Министру Юстиціи, что Комитетъ по разсмотрѣніи представленія о назначеніи пенсін чиновнику, отставленному отъ военной службы за дурное поведеніе и потому находившемуся въ гражданской службѣ, накопидъ, что въ 1389 ст. Свода Пенсіоннаго Устава сказано: чиновники въ продолженіе послѣднихъ лѣтъ ихъ службы худо аттестованные, или исключенные изъ службы по суду и безъ суда, не должны быть представляемы къ пенсін, но въ пользу чиновниковъ, аттестованныхъ неодобрительно не при концѣ, а средѣ ихъ службы, могутъ быть допускаемы изыятія по особымъ уваженіямъ, о которыхъ надлежитъ входить каждый разъ съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ. Изъ точныхъ словъ сей статьи слѣдуетъ, что изыятія такого рода предоставляются только аттестованнымъ неодобрительно, а на исключенныхъ изъ службы по суду, или безъ суда, не распространяются. Изъ соображенія же означенной статьи съ 1-мъ пунктомъ 1398 ст. продолженія Свода Пенсіоннаго Устава 1832—1835 года, въ которомъ постановлено, что вдовы и дѣти чиновниковъ, подвергавшихся по суду наказаніямъ, исключенныхъ изъ службы по суду и безъ суда, подведенныхъ подъ Всемилостивѣйшіе Манифесты, или аттестованныхъ неодобрительно, не имѣютъ права на пенсію, если, мужья и отцы ихъ не выслужили вновь пенсіонныхъ сроковъ, открывается, что всѣ сии чиновники пріобрѣтаютъ право на пенсію для семействъ своихъ, а слѣдственно и для самихъ себя единственно выслугою пенсіонныхъ сроковъ снова послѣ помраченія прежней ихъ службы приведенными въ означенномъ пунктѣ случаями, исключая тѣхъ изыятій, которыя опредѣлительно исчислены въ 1388, 1389 и 1391 статьяхъ Свода Пенсіоннаго Устава и въ дополненіи къ 1388 ст. Продолженія того Свода 1832—1835 года. Государь Императоръ таковое положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ въ 4 день минувшаго Апрѣля.

— Его Величество, Государь Императоръ, принявъ благосклонно книгу подъ названіемъ: *Живописный міръ*, составленную для учебнаго пособія въ Военно-учебныхъ заведеніяхъ, *О. А. Кони*, Всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать ему драгоценный бриллантовый перстень.

— Командиръ Одесскаго Егерскаго полка Полковникъ *Варавва*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава третьей степени.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: признавать Роберта *Вигфула* и Рафаѣля *Кикицолла*, перваго Великобританскимъ, а втораго Сардинскимъ Вице-Консулами въ Керчи и купца Георга *Шиллинга* Гамбургскимъ Консуломъ въ Москвѣ.

— Въ Именномъ Его Императорскаго Величества Высочайшемъ указѣ, данномъ Правительствующему Сенату минувшаго Апрѣля въ 29 день, за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, изображено:

„По уваженію мѣстныхъ обстоятельствъ Губерній Оренбургской, Архангельской, Олонекской и Вятской, Мы признали за благо опредѣляющимся туда на службу чиновникамъ предоставить временно въ которыхъ поощренія, не ожидая окончанія производимаго по волѣ Нашей общаго пересмотра законовъ о преимуществѣхъ службы въ отдаленныхъ краяхъ Имперіи, и въ слѣдствіе того повелѣваемъ:

„1) Каждому, кто изъ какого либо мѣста будетъ отправляться на службу въ упомянутыя Губерніи, выдавать двойные на слѣдованіе туда прогоны.

„2) Тѣмъ, которые дѣйствительно поступятъ тамъ въ какую либо должность съ опредѣленнымъ окладомъ жалованья, выдавать не въ зачетъ годовое жалованье, не смотря на то, будутъ ли они изъ служащихъ нынѣ на мѣстѣ чиновниковъ, или изъ новыхъ.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rosyjskich Cesarzkich i Królewskich Orderów, w dniu 26-m przeszłego Marca, Półkownik Korpusu Inżynierów Górniczych *Ostermeyer*, Najłaskawiej udarowany znakiem Orderu Sw. Anny 2-go stopnia Cesarzką Koroną ozdobionego.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Cesarzkich i Królewskich Orderów 22-go Kwietnia, Dowódca Eriwańskiego półku Karabinierów, Półkownik *Baron von Wrangel*, w nagrodę odznaczającego się odwagi i waleczności, okazanych w działaniach przeciw Góralom, 13 Kwietnia 1838 roku, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Włodzimierza 3-go stopnia.

— P. Sekretarz Stanu *Bachtin*, z poruczenia Komitetu PP. Ministrów, komunikował Panu Ministrowi Sprawiedliwości, że Komitet, po rozpatrzeniu przedstawienia o wyznaczeniu pensyi urzędnikowi, odstawionemu ze służby wojskowej za złe prowadzenie się i potem będącemu w służbie cywilnej, znajdował, że w 1389 art. Połączenia Ustaw o Pensjach powiedziano: urzędnicy w ciągu ostatnich lat swej służby złe atestowani, albo wyłączeni ze służby przez sąd lub bez sądu, nie powinni być przedstawiani do pensyi, ale na rzecz urzędników, atestowanych niepochwalnie nie przy końcu, a śród ich służby, mogą być dopuszczane wyjątki dla szczególnych uwag, o których należy czynić za każdym razem przedstawienie do Komitetu Ministrów. Z istotnych słów tego artykułu wypada, że wyjątki tego rodzaju, zostawiają się tylko atestowanym niepochwalnie, a na wyłączonych ze służby przez sąd, lub bez sądu, nie rozciągają się. Z porównania zaś pomienionego artykułu z 1-m punktem 1398 art. dalszego ciągu połączenia Ustaw o pensjach 1832-1835 roku, w którym postanowiono, że wdowy i dzieci urzędników, uległych przez sąd ukaraniu, wyłączonych ze służby przez sąd i bez sądu, podciągniętych pod Najłaskawsze Manifesta, albo atestowanych niepochwalnie, nie mają prawa do pensyi, jeżeli mężowie i ojcowie ich nie wysłużyli na nowo pensyjnych terminów, okazuje się, że wszyscy ci urzędnicy, nabywają prawo do pensyi dla swoich rodzin, a następnie i dla samych siebie, jedynie wysłużeniem pensyjnych terminów na nowo po przyćmieniu dawniejszej ich służby przytoczonemi w pomienionym punkcie adarzzeniami, wyłączyszy te wyjątki, które dokładnie wyliczone są w 1388, 1839 i 1391 artykułach połączenia Ustaw o Pensjach i w dodatku do 1388 art. dalszego ciągu tego Połączenia, 1832—1835 roku. Cesarz Jego Mość to postanowienie Komitetu Najwyżej utwierdzić raczył w dniu 4 przeszłego Kwietnia.

— Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość, przyjąwszy łaskawie księgę pod nazwaniem: *Świat Malowniczy*, ułożoną dla naukowej pomocy w zakładach wojskowych szkolnych, przez *F. A. Koni*, Najłaskawiej raczył go udarować kosztownym brylantowym pierścieniem. (G.S.P.)

— Dowódca Odeskiego Półku Strzelców Półkownik *Warawwa*, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Cesarzkiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława 3-go stopnia.

— Cesarz Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: uznawać Roberta *Wigfuła* i Rafała *Kikicola*, pierwszego Brytanii W., a drugiego Sardynskim Vice-Konsulami w Kerczu i Kupca Jerzego *Schillinga*, Konsulem Hambarskim w Moskwie.

— W Imiennym Jego Cesarzkiej Mości Najwyższym Ukazie, do Rządzącego Senatu, w dniu 29 zeszłego Kwietnia danym, z Własnoręcznym Jego Cesarzkiej Mości podpisem, wyrażono:

„Ze względu na miejscowe okoliczności Gubernij Orenburskiej, Archangielskiej, Ołoneckiej i Wiatkiej, Uznaliśmy za dobre, zaciągającym się tam na służbę urzędnikom udzielić czasowie niektóre zacięcenia, nie czekając ukończenia czyniącego się z woli Naszej ogólnego przejrzenia praw o prerogatywach służby w oddalonych krajach Imperyi, i na skutek tego rozkazujemy:

1) Każdemu, z jakiegokolwiek kto miejsca będzie wyjeżdżał na służbę do wymienionych Gubernij, wydawać podwójne na zajechanie tam pieniądze.

2) Tym, którzy rzeczywiście wejdą tam do jakiegokolwiek obowiązku z ustanowionem wyznaczeniem płacy, wydawać bez policzenia roczną płacę, bezwzględnie na to, czy oni będą ze służących teraz na miejscu urzędników, czyli z nowych. Ci, którzy otrzymali

Получившіе такое пособие обязываются прослужить въ означенныхъ Губерніяхъ не менѣе трехъ лѣтъ.

„3) Выдачу двойныхъ прогонныхъ и не въ зачетъ жалованья не распространить на Губернаторовъ, Вице-Губернаторовъ и Предсѣдатель Палатъ, а также чиновниковъ, въ особыхъ ведомствахъ служащихъ, допуская дѣйствіе настоящаго постановленія только по управленіямъ: Общему Губернскому, (разумѣя и гражданскихъ чиновниковъ въ Канцеляріяхъ Военныхъ и Гражданскихъ Губернаторовъ), судебному, казенному и Государственнымъ Имуществъ.”

— Государственный Секретарь сообщилъ Министру Государственныхъ Имуществъ къ исполненію, Высочайше утвержденное въ 24-й день мѣсяца Марта Мѣсяце Государственнаго Совѣта по проектамъ Сельскаго Полиційскаго и Сельскаго Судебнаго Уставовъ для Государственныхъ крестьянъ, препровождая и самыя Уставы сіи, Государемъ Императоромъ рассмотрѣнные. Означеннымъ Мѣсяцемъ Государственнаго Совѣта постановлено: „Удостоенные Высочайшаго рассмотрѣнія Сельскій Полиційскій и Сельскій Судебный Уставы для Государственныхъ крестьянъ ввести предварительно въ опытъ, съ тѣмъ условіемъ, чтобы Судебный Уставъ приводимъ былъ въ дѣйствіе постепенно, по мѣрѣ опредѣленія способныхъ къ тому волостныхъ и сельскихъ писарей, и чтобы доколѣ лица, коимъ ввѣряется домашній судъ, не ознакомятся съ новымъ для нихъ дѣломъ, судъ сей производился подъ ближайшимъ надзоромъ и руководствомъ окружныхъ начальствъ и старшихъ по дѣламъ Государственныхъ Имуществъ.” При чемъ Его Императорскому Величеству благоугодно было, по всеподданнѣйшему представленію Министра, о порядкѣ введенія въ дѣйствіе означенныхъ Уставовъ, Высочайше повелѣть: 1-е Сельскій Полиційскій Уставъ объявлять къ исполненію Государственныхъ крестьянъ по мѣрѣ открытія волостнаго и Сельскаго управленія по новому о нихъ Положенію. 2) Сельскій Судебный Уставъ приводить въ дѣйствіе по представленіямъ Палатъ Государственныхъ Имуществъ и начальниковъ губерній, съ утвержденія Министра Государственныхъ Имуществъ, постепенно въ тѣхъ уѣздахъ или даже волостяхъ, гдѣ волостныя и сельскія управленія, по совершенномъ ихъ устройствѣ, на основаніи учрежденія управленія Государственныхъ Имуществъ, будутъ снабжены способными писарями. (Сиб. В.)

— Въ С. Петербургъ привезено недавно произведеніе механики, въ видѣ обыкновеннаго комода, въ три фута и четыре дюйма вышины, въ два фута и три дюйма ширины, и въ два фута десяти дюймовъ длины. Замка нѣтъ, а вмѣсто ключа жѣзъ, который приводитъ въ движеніе весь механизмъ. Отворяется сперва крышка, потомъ дверцы, и оттуда начинаютъ вынимать мебели, обыкновенной величины, какія мы видимъ ежедневно, во вседневномъ употребленіи, крѣпкія, красивыя, и этими мебелями наполняется огромная зала, потому, что всѣхъ мебели 113 штукъ! Огромный судейскій столъ въ восемь футовъ длины и три фута вышины, съ зеркаломъ и канделябромъ; огромныя кресла для предсѣдателя, шесть табуретовъ для судей, бюро, два дамскіе туалета, туалетъ мужской (въ видѣ бюро), пюпитры для музыкантовъ, множество малыхъ столиковъ и стульевъ, постаменты, колонны, вазы, пюпитры для писма, скамейки и скамеечки, канделябры, подсвѣчники, шкатулки, словомъ все, что только нужно для прихотливаго убранства комнаты, или правильнѣе залы, и сверхъ того, для полноты украшенія, портретъ Государя Императора, между двумя высокими колоннами, между которыми развѣшивается покрывъ, а надъ нимъ корона. Когда комодъ превратится въ огромный столъ, изъ каждой ножки этого стола вынимаютъ еще по одному столику, а шесть прочихъ табуретовъ занимаютъ не болѣе мѣста, какъ дорожная шкатулка. Изобрѣтатель этого механизма, Г. Миллеръ, родомъ изъ Вильны; въ головѣ его теперь родились часы, при бѣженіи которыхъ, двѣнадцать фигуръ, въ ростъ человѣческой, должны выходить изъ постаментовъ, и пройдя по комнатѣ, возвращаться на свое мѣсто.

Варшава, 31-го (12) Іюня.

Государь Императоръ находя, что состоящая Царства Польскаго въ имѣніи Езюрнѣ Бумажная фабрика Польскаго Банка, доведена до высокой степени совершенства, Высочайше соизволилъ, дабы она въпредъ называлась: Императорско-Царской Бумажной фабрикой, и на приготовляемой ею бумагѣ ставилась вѣзловое изображеніе Имени Его Императорскаго Величества, сходно утвержденному образцу. (О.Г.Ц.П.)

такіе вспоможеніе, obowiązаны są wysłużyć w pomienionych guberniach nie mniej nad trzy lata.

3) Wydanie podwójnych progonów i nie do policzenia płacy, nie rozciągac na Gubernatorów, Vice-Gubernatorów i Prezydentów Iz, a także urzędników, służących w osobnych zawiadownictwach, dopuszczając skutków teraźniejszego postanowienia tylko w zarządach: Ogólnym Gubernialnym, (rozumiejąc i Cywilnych Urzędników w Kancellaryach Wojennych i Cywilnych Gubernatorów), sądowniczym, skarbowym i Dóbr Państwa.”

— Sekretarz Państwa komunikował Ministrowi Dóbr Państwa dla wykonania, Najwyżej utwierdzoną w dniu 24 przeszłego Marca Opinią Rady Państwa, względnie projektów Włościańskiej, Policyjnej i Włościańskiej Sądowej Ustawy dla włościan Państwa, przesyłając i same te Ustawy rozpatrzone przez Cesarza Jęgo Mości. Przez pomienioną Opinią Rady Państwa postanowiono: „Zaszczycone Najwyższem rozpatrzeniem Ustawy Wiejską Policyjną i Wiejską Sądową dla włościan Państwa podać do poprzedniego doświadczenia, z tym warunkiem, ażeby Ustawa Sądowa przyprowadzana była do skutku stopniami, w miarę naznaczania sposobnych do tego włościańskich i wiejskich pisarzy, i żeby, dopóki osoby, którym powierza się sąd domowy, nie oznajmiają się z nową dla nich rzeczą, sąd ten był odbywany pod bliższym nadzorem i przewodnictwem okręgowych zwierzchności i strapczych do spraw Dóbr Państwa.” Przy tém Jęgo Cesarz Jęgo Mości podobało się, po najuniższem przedstawieniu Ministra, o porządku przyprowadzenia do skutku pomienionych Ustaw, Najwyżej rozkazać: 1) Wiejską Policyjną Ustawę podawać do wypełnienia przez włościan Państwa w miarę odkrycia włościańskiego i wiejskiego zarządu podług nowego o nich Urządzenia. 2) Wiejską Sądową Ustawę przyprowadzać do skutku na przedstawienia Iz Majątkow Państwa i Naczelników Gubernij, za potwierdzeniem Ministra Majątkow Państwa, stopniami, w tych powiatach lub nawet włościańskich, gdzie włościańskie i wiejskie zarządy, po zupełnem ich urządzeniu, na osnowie ustawy zarządu Majątkow Państwa, będą opatrzone usposobionymi pisarzami. (G.S.P.)

— Do Petersburga przywieziono niedawno wyrób mechaniczny, mający kształt zwyczajnej komody, trzy stopy i cali cztery wysokości, dwie stopy i cali trzy szerokości i dwie stopy i cali dziesięć długości. Zamek nie masz, a w miejscu klucza jest łaseczka, która wprawia w ruch cały mechanizm. Naprzód otwiera się pokrywka, potem drzwiczki, a następnie wyjmują z tamtąd zwyczajnej wielkości meble, jakie widzimy codziennie, w ciągłym używaniu, mocne, piękne, i temi meblami zapętnia się ogromna sala: albowiem w ogóle mebli jest 113 sztuk! Ogromny stół sądowy, trzymający ośm stóp długości i trzy stopy wysokości, ze zwierciadłem i kandelabrem, ogromne krzesło Prezesowskie, sześć taboretów dla Sędziów, biurko, dwie toalety damskie, toaleta męska w kształcie biurka, pulpity dla muzyki, mnóstwo małych stolików i krzesel, postumenty, kolumny, wazy, pulpity do pisania, ławki i ławeczki, kandelabry, lichtarze, szkatułki, zgoła wszystko, co tylko jest potrzebnem do wykwinłego ubrania pokoju, czyli raczej sali, a nadto dla zupełnego jej przyozdobienia jest portret NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, pośród dwóch wysokich kolumn, między którymi zawieszają się draperya, a nad nią korona. Gdy cała ta komoda zamknięta zostanie na ogromny stół, z każdej nogi tego stołu wyjmują się jeszcze po jednym stoliku, a sześć taboretów nie zajmują więcej miejsca, jak podróżna szkatulka. Wynalazcą tego mechanizmu jest P. Miller, rodem z Wilna, który obecnie powziął pomysł zegaru, urządzonego tak, iż za każdym wybiciem godziny, ukaże się z postumentu dwanaście figur naturalnej wielkości, które, przeszedłszy przez pokój, powrócą na swoje miejsce. (G.R.K.P.)

Warszawa, 31 Maja (12 Czerwca).

Jęgo Cesarz Jęgo Mości, przekonawszy się o znakomitym stopniu doskonałości, do jakiego doszła fabryka papieru Banku Polskiego w Jeziornie istniejąca, raczył Najtęskawiej dozwolić, iżby odtąd fabryka pomieniona mianowała się fabryką Cesarzsko-Królewską i na wyrobionym przez siebie papierze zamieszczała cyfrę Jęgo Cesarz Jęgo Mości, podług wzoru zatwierdzonego. (G.R.K.P.)

8 го Июня.

Ея Свят. Княгиня Варшавская отправилась съ своими дочерьми въ Ст. Петербургъ.

— Третьего дня скончался на 86-мъ году жизни бывший дивизионный Генералъ бывшего Польскаго войска Лука Былинскій. (G.C.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 2-го Июня.

Его Императорское Высочество Государь Цесаревичъ Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола, одну только ночь пробудетъ въ здѣшней столицѣ. Въ Воскресенье, отслушавъ обедню въ Греко-Россійской церкви Его Высочество уѣдетъ въ Нимвегенъ. 3 го Июня будетъ въ Кельне, 4 въ Эмсъ, 5 въ Бибери, а 6 будетъ ночевать въ Франкфуртѣ на Майнѣ. (О.Г.Ц.Н.)

Пруссия.

Берлинъ, 9 Июня.

Императорско-Россійскій Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Князь Юрій Трубецкой, прибылъ сюда изъ Парижа.

— Черезвычайный Посланникъ и полномочный Министръ при Швейцарскомъ Союзѣ, Покровникъ Роховъ, выехалъ въ Штутгардъ. (A.P.S.Z.)

Австрія.

Вѣна, 1 го Июня.

Императоръ, желая вознаградить долговременную и полезную службу Графа Зентфъ-Шильбахъ, Австрійскаго Посланника въ Гагъ и уполномоченнаго при Лондонской конференціи, пожаловалъ ему знаки Венгерскаго Ордена Св. Стефана большаго креста. Графъ Зентфъ, одинъ изъ извѣстнѣйшихъ дипломатовъ Австріи, остави Саксонскую службу, въ теченіе многихъ лѣтъ исправлялъ должность Посланника при нѣсколькихъ иностранныхъ дворахъ, а въ 1831 году участвовалъ въ переговорахъ о ружьи между благополучно царствующей Императрицы. (О.Г.Ц.Н.)

Франція.

Парижъ, 2 го Июня.

Вчера въ полдень, собирався Совѣтъ Министровъ въ Нельи подъ предѣлательствомъ Короля, а вечеромъ въ домѣ Министерства Иностраннхъ Дѣлъ, подъ предѣлательствомъ Президента Совѣта.

— Министръ обнародовалъ слѣдующую телеграфическую депешу изъ Марселя, отъ 1 Июня: «Президенту Совѣта, Министру Иностраннхъ Дѣлъ. Доносятся изъ Тарса, что не начаты непріятельскія дѣйствія, что Турки приблизились къ Египетскимъ предѣламъ и что, Ибрагимъ свдвинулъ отовсюду свои силы. Изъ Алеппа пишутъ, что Турецкія войска переправились черезъ Еифратъ, что Ибрагимъ, когото войско ежедневно усиливается, готовъ былъ выступить противъ нихъ, но что Султанъ по предложенію Посланниковъ, далъ Сараскиру противныя повелѣнія.

— По Журналу *Courrier François*, Правительство намѣревается муниципальную Парижскую гвардію умножить до 6,000 чел. По мнѣнію этого же журнала, это значилобы возстановить Королевскую гвардію подъ другимъ названіемъ. Этотъ проектъ однакожь не находитъ одобренія въ муниципальномъ Совѣтѣ Парижа, который полагаетъ, что городъ не столь богатъ, чтобы на свое иждивеніе могъ содержать армію.

— Г. Пеллетъ избранъ начальникомъ адвокатовъ (Batonnier) вмѣсто Г. Тестъ.

3 го Июня.

Телеграфическая депеша 1-го Июня въ полдень, Герцога Жуанвилльскія на корабль *Jupiter*, отплылъ въ Левантъ.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ производилось мѣсячное по ярбию возобновленіе бюровъ. Палата приняла большинствомъ 238 за исключеніемъ 13 голосовъ, законъ о наборѣ 80,000 чел. изъ класса 1838 г. Потомъ она приступила къ проекту окончательнаго разсмотрѣнія бюджета 1838 г.

— Маршалъ Сульть сегодня поутру отправилъ одного изъ своихъ Адъютантовъ въ Тулонъ, гдѣ онъ сядетъ на корабль для передачи депешей Маршалу Вале.

— Префектъ Полиціи приказалъ предписать всемъ продавцамъ оружія, чтобы они отняли замки ружейные и не продавали ружей тѣмъ которые не представляютъ узаконеннаго къ тому вида.

— Городской Парижской Совѣтъ Общинъ отвергнулъ предложеніе Префекта Полиціи, чтобы иждивеніемъ города умножить муниципальную гвардію. Овъ однакожь просилъ Префекта предложить Правительству, усилить эту стражу на счетъ Госу-

8 Сzerwca.

Ю. Хіежна Jejmość Warszawska, wyjechała wraz z obiema córkami swemi do Petersburga.

— Dnia wczorajszego, życ przestał mając lat 86, Łukasz Bieliński b. Jenerał dywizyi dawnego wojska Polskiego. (G.C.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

N I D E R L A N D Y.

Haga, 2 Сzerwca.

Cesarzewicz Następcą Tronu Rosyjskiego, tylko noc jedną w tutejszej stolicy zatawi. W Niedzielę, wysłuchawszy nabożeństwa, w Cerkwi Greckiej, odjedzie do Nimegi. W dniu 3 Сzerwca, będzie w Kolonii, 4-go w Ems, 5-go w Bieherich, a 6 go w Frankfurcie nad Menem na nocować. (G.R.K.P.)

P R U S S Y.

Berlin, 9 go Сzerwca.

Cesarsko-Rosyjski Rzeczywisty Radzca Stanu, Xiążę Jerzy Trubeckoj, przybył tu z Paryża.

— Posel nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy Związku Szwajcarskim, Półkownik Rochow do Stuttgar-du wyjechał. (A.P.S.Z.)

A U S T R Y A.

Wiedeń, 1 go Сzerwca.

Liczne zasługi Hr. Senfft-Pilsach, naszego Posła w Hadze i pełnomocnika przy konferencji Londyńskiej, wynagrodził nasz Cesarz ozdobą Wielkiego Krzyża Orderu Węgierskiego Sв. Stefana. P. Senfft, jeden z najznakomitszych dyplomatów, opuściwszy służbę Salską, przez długi i szereg pełnił obowiązki poselskie przy rozmaitych dworach, a w roku 1831 miał udział w Turynie w wyjednanii Monarsze ręki teraz panującej Cesarzowej. (G.R.K.P.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 2 Сzerwca.

Wczora około południa zgromadziła się Rada Ministrów w Neuilly pod przyzycenią Króla, a wieczorem w pałacu Ministeryum Stosunkow Zewnętrznych pod przyzycenią Prezydenta Rady.

— *Monitor* ogłosił następującą depeszę telegraficzną z Marsylii pod 1 m Сzerwca: „Do Prezydenta Rady, Minister Stosunkow Zewnętrznych. Donoszą z Tarsu, że kroki nieprzyjacielskie nie są rozpoczęte, że Turcy zbliżyli się do granic Egiptskich, a Ibrahim siły swe sągnął. Z Aleppu piszą, że wojska Turackie Eufrat przeszły, a Ibrahim, którego wojsko co dzień się wzmacnia, był na wyruszeniu przeciwko nim, lecz na wezwanie Posłów, Sułtan przeciwny dał Seraskierowi rozkaz.

— Podług dziennika, *Courrier-François*, Rząd zamysła, gwardyą municypalną Paryżką do 6,000 podnieść. Podług zdania tegoż dziennika, jest to, gwardyя Krolewska, pod innem nazwaniem przywrócić. Projekt ten atoli mało przychylności znajduje w Radzie Muncypalnej Paryżkiej, gdyż mniemają, że miasto nie jest tak bogate, ażeby kosztem swym armią utrzymać mogło.

— P. Paillet, wybrany jest naczelnikiem Adwokatów (Batonnier) na miejscu P. Teste.

Dnia 3.

Depesza telegraficzna. Na okęcie, *Jupiter*, dnia 1-go Сzerwca o południu, Xiąże Joinville do Levantu wypłynął.

— Na dzisiejszem posiedzeniu Izby Deputowanych, odbyło się losowanie miesięcznego odnowienia biór. Izba przyjęła 238 przeciw 13, prawo o zaciągu 80,000 ludzi z klasy 1838. Przystąpiła potem do projektu ostatecznego uregulowania budżetu 1838 r.

— Marszałek Sult dzisiaj rano wysłał jednego ze swych adjutantów do Tulonu, gdzie ma siędz na okręt z depeszami do Marszałka Valée.

— Prefekt Policji zalecił każąc wszystkim, przedając strzelb zajmującym się, ażeby zamki u strzelb odjęli, i nikomu strzelb nie przedawali, ktoby do tego na piśmie upoważnienia nie okazał.

— Rada Gmionna Paryżka, odrzuciła wniosek Prefekta Policji, ażeby gwardyя municypalną kosztem miasta pomnożyć. Prosiła jednak Prefekta, o przetożenie Rządowi, ażeby korpus ten na koszt kraju powięk-

сударственныхъ издержекъ, городъ же вѣнчать себя въ обязанность распространить помѣщеніе для этого войска.

— Вчера опять всѣ войска Парижскаго гарнизона, получили повелѣніе быть въ готовности. Говорятъ, что каждое воскресенье будетъ то же повторяться, до новыхъ по этому дѣлу распоряженій.

— Одинъ Журналъ извѣщаетъ, что Г. Тьеръ отправится наводъ въ Коттеретъ.

— Гуссейнъ Ханъ, Посланникъ Персидскаго Шаха при Тюиллерійскомъ Дворѣ, вчера выѣхалъ изъ Парижа въ Лондонъ.

— По многимъ деревнямъ въ окрестностяхъ Парижа, особливо же въ Жентильи, свирѣпствуетъ повальная болѣзнь постигающая особенно женщинъ и молодыхъ людей. Первые ея припадки похожи на холеру, но не столь опасны. (A.P.S.Z.)

— Находящіеся теперь въ Парижѣ повѣренные владельцы свеклосахарныхъ заводовъ, подали на сѣхъ дняхъ Министру Торговли просьбу, противъ внесеннаго вчера въ Палату Депутатовъ проекта постановленія касательно пониженія пошлины съ колониальнаго сахара. Изъ этого прошенія удостовѣриться можно, что требованія отечественныхъ заводчиковъ совершенно противоположны требованіямъ колониальныхъ; следовательно не лѣзя надѣяться, чтобы они могли заключить между собою, удовлетворительныя для обѣихъ сторонъ условія, и только самое строгое безпристрастіе можетъ удачно уравновѣсить обоюдныя выгоды. (O.G.C.P.)

А н г л і я.

Лондонъ, 1-го Іюня.

Въ газетѣ *Courier* пишутъ слѣдующее: Пошлина съ заграничной пшеницы уменьшена снова 6 шиллингами отъ квартера. Утверждаютъ, что при теперешней пошлинѣ заграничная пшеница, сложенная въ закромахъ, будетъ продана.

— Работы при туннелѣ подъ Темзою производятся съ большою поспѣшностію и есть надежда, что по истеченіи 15 мѣсяцевъ дорога подъ туннелемъ будетъ открыта. (O.G.C.P.)

И с п а н і я

Мадридъ, 24-го Мая.

Интенданты казенныхъ податей въ провинціяхъ: Севиллѣ, Мурціи и Малагѣ отпущены отъ должности, за то, что они протестовали противу чрезвычайныхъ военныхъ налоговъ.

27-го Мая.

Новый Министръ Финансовъ обнаруживаетъ большую дѣятельность. Сверхъ заключенной съ Г. Саломеи сделки, который обязался за предоставленіе ему сбора у воротъ городскихъ на 3 года, внести впередъ 32 милліона, убѣдилъ онъ тоже Банкъ дать въ займы Правительству 11 милліоновъ реаловъ, которыхъ тотчасъ будутъ отосланы въ Сѣверную Армію. Въ поручительство получаетъ банкъ ассигнованныя суммы на чрезвычайныя военныя издержки.

— Каждый день ждутъ отвѣта Генерала Вигодетъ, который какъ извѣстно, назначенъ Морскимъ Министромъ.

Пампелуна, 18 Мая.

Вчера Вице-Король Донъ Діаго Леонъ, съ тремя бригадами своего войска, прибылъ сюда. Весь здѣшній гарнизонъ и національная гвардія были подоружены и приняли его съ радостными восклицаніями. Балконы и окна полны были Дамъ приветствовавшихъ бѣлыми платками. Вечеромъ давалъ Генераль большой обѣдъ, къ которому были приглашены всѣ Штабъ-Офицеры всякаго рода войскъ. Сегодня поутру раздавали вино войскамъ, которыя въ слѣдующій день выступятъ въ Риверу. (A.P.S.Z.)

Сарагосса, 25-го Мая.

Мы получили здѣсь извѣстіе, что Генераль Айербе совершенно разбилъ, на высотахъ подъ Утриласомъ, шесть Карлистскихъ баталіоновъ, блокировавшихъ Монталбанъ. Считаютъ, что непріятель потерялъ до 800 человекъ, въ Королевскихъ же войскахъ 300 человекъ ранено.

Байонна, 29-го Мая.

Здѣсь носятъ слухи, что Виллареаль, или Урбистондо, будетъ вмѣсто Марото главнокомандующимъ. Въ рядахъ Карлистскихъ войскъ безпрестанно слухаются побѣги. Почти всѣ одного мнѣнія, что войско Донъ-Карлоса совершенно потеряло надежду.

— Слѣдующіе люди утверждаютъ, что Генераль Леонъ приметъ начальство надъ внутренними войсками, однакоже это требуетъ подтвержденія.

(изъ Франц. газ.)

Въ газетѣ *Mémorial des Pyrénées* пишутъ отъ 29 Мая слѣдующее: Въ войскѣ Донъ-Карлоса возникло смутеніе, по причинѣ невыдачи жалованья. Ма-

зывать, а мѣсто постарался о расширеніи размѣщенія для этого войска.

— Вечера знову все войска залоги Парижской готовности поволѣны были. Мовіа, же то что недіаля бѣдзіе понавіане, до по́ніеішыхъ въ теі речы розказовъ.

— Dziennik jeden oznajmuje, że P. Thiers ma wyjechać do wód w Cotterets.

— Hussein-Chan, Posel Szacha Perskiego, przy Dworze Tuilleryjskim, wczora incognito z Paryża do Londynu wyjechał.

— Po wielu wsiach w okolicach Paryża, a mianowicie w Gentilly, panuje choroba epidemiczna, szerególniej kobiety i młode osoby napadająca. Pierwsze jej symptomata do cholery są podobne, ale nie są tak niebezpieczne. (A.P.S.Z.)

— Obecni w Paryżu delegowani od właścicieli fabryk cukru burakowego, podali przed kilku dniami do Ministra handlu prośbę, w której chcieli zapobiedz projektowi do prawa, wniesionemu wczora do Izby Deputowanych, dotyczącemu zniżenia cła od cukru kolonialnego. Można się z prośby tej przekonać, że żądania krajowej fabrykacji, są zupełnie przeciwne żądaniom osadników; nie można zatem mieć nadziei, aby nastąpić mogły układy, obie strony zadowalające. Trafnego uznania zobowiązanych interesów należy oczekiwać od najściślejszej bezstronności. (G.R.K.P.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 1 Czerwca.

Czytamy w *Kuryerze*: Cło od pszenicy zagranicznej spadło dziś znowu na 6 szylingów, 8 pensów, od kwarteru. Zapewniają, że przy ciele obecnym pszenica zagraniczna, pod kluczem zostająca, oddana będzie na sprzedaż.

— Roboty około Tunelu pod Tamizą, postępują śpiesznie. Jest nawet nadzieja, że za 15 miesięcy, będzie można pod tunelem przechodzić. (G.R.K.P.)

H I S Z P A N I A.

Madryt, 24-го Мая.

Intendenci skarbu w prowincjach: Sewilli, Murcyi i Maladze, złożeni są z urzędowania, z powodu, że protestowali przeciw nadzwyczajnym podatkom wojennym.

27 Maja.

Nowy Minister Skarbu, wielką okazuje czynność. Prócz zawartego z P. Salfontem układu, który zobowiązał się, za wypuszczenie jemu poboru bramnego na trzy lata, zaliczyć z góry 32 miliony, skłonił także bank do pożyczki 11 miliónów realów, które natychmiast będą odesłane do wojska Południowego. W poręce otrzymał bank summy, assygnowane na wydatki nadzwyczajne wojny.

— Codzień oczekują odpowiedzi Jenerała Vigodet, który, jak wiadomo, mianowany Ministrem Morskim.

Pampelona, 18 Maja.

Wczora Vice-Król, Don Diego Leon, z trzema brygadami całego wojska, tu przybył. Cała załoga tu-tejsza i gwardja narodowa wystąpiły w paradzie i przyjęły go z okrzykami radości. Balkony i okna pełne były Dam, które powiewały białymi chustkami. Wieczorem Jenerał dał wielki obiad, na który zaproszeni byli wszyscy Słabsi Oficerowie wszelkiej broni. Dzisiaj rano rozdawano wino wojskom, które następnego dnia wyszły do Rivera. (A.P.S.Z.)

Saragossa, 25 Maja.

Nadeszła tu wiadomość, że Jenerał Ayerbe pokonał zupełnie, na wzgórzach pod Utrillas, sześć batalionów Karolistowskich, które MONTALBAN oblegały. Strata nieprzyjaciół wynosi 800 ludzi; wojska Królowej mają 300 rannych.

Bayonna, 29 Maja.

Krąży tu pogłoski, że Villareal lub Urbistondo, mają być w miejsce Jenerała Maroto, mianowani naczelnyimi wodzami. W szeregach Karolistowskich ciągle panuje zbiegostwo; prawie wszyscy zgadzają się jednomyślnie, że wojsko D. Karlosa, zupełnie straciło nadzieję.

— Wiele osób świadomych rzeczy głosi, że Jenerał Leon obejmie dowództwo nad wojskiem we wnętrzem. Rzecz ta jednak potrzebuje potwierdzenia. (G.R.K.P.)

(Z gazet francuzkich).

Mémorial des Pyrénées, pod dniem 29 Maja: Między wojskiem Don Karlosa wczoraj się niejaki rozruch,

рото опасно занемогъ. Донъ-Карлосъ совсемо артиллерією отступаетъ къ Оньятъ. 23 числа сего мѣсяца, авангардъ Графа Лухана стоялъ въ Амуріо. Говорятъ, что гарнизонъ города Бильбао сдѣлалъ вылазку.

— Изъ Дуранго пишутъ слѣдующее: На военномъ совѣтѣ положено выступить изъ города Ордуна по не возможности защищать оный. Войска вышли изъ города 23 сего мѣсяца, а 24 числа осмьмьсятыи неприятели отрядъ занялъ этотъ городъ. Марото остановился между Амурріо и Клодіо.

— Депутация провинціи Сантандеръ заказала для Генерала Эспартеро золотую шпату съ надписью „Депутация провинціи Сантандеръ Генералу Эспартерору, побѣдителя подъ Рамалесомъ и Гвардемино 1839 года.“

— Въ Байоннѣ носятъ слухи, что Генерала Марото отравили ядомъ. (О.Г.Ц.П.)

И т а л і я.

Рима, 25-го Мая.

Третьяго дня по полудни прибылъ сюда Неаполитанскій Король, подъ самымъ строжайшимъ инкогнито; ему сопутствуютъ только двое придворныхъ. Е. В. остановился при Корсо, въ своемъ дворцѣ, гдѣ прежде помещалась Французская академія. Тотчасъ по пріѣздѣ навѣстили своего брата, который воспитывается здѣсь въ Collegio di Nobili у Іезуитовъ. Вчера посѣщалъ Короля Баварскаго и вдовствующую Сардинскую Королеву, а вечеромъ былъ у Папы. Наслѣдныи Принцъ Баварскій возвратился сегодня изъ Тиволи.

Ливорно, 21-го Мая.

Сегодня прибылъ въ нашъ городъ Посланникъ Тунискаго Бей, одинъ изъ его шуриновъ, Мустафа Баснадаръ. Говорятъ, что онъ ѣдетъ въ Парижъ, гдѣ отъ имени своего повелителя принесетъ жалобу на Французскаго консула. (О.Г.Ц.П.)

Е г и п е т ъ.

Александрія, 10-го Мая.

(*Journal de Smyrne*). Одинъ изъ Дамаска 8 ч. с. м. въ пять дней прибывшій сюда курьеръ, подтверждаетъ прежніи извѣстія о занятіи Бира Огтоманскими войсками. Онъ прибавляетъ къ тому, что Турецкія войска двинулись тремя колоннами и что въ одно время они явились въ трехъ пунктахъ. Пользуясь доверіемъ при Дворѣ говорятъ, что Ибрагимъ-Паша заманилъ Гафизъ-Пашу въ засаду и привлекъ Турецкое войско въ положеніе, въ которомъ самъ находится, хотя какъ вообще всѣмъ извѣстно, оно весьма выгодно. Въ эту минуту еще ничего не говорятъ объ отплытіи флота, который впрочемъ и не въ состояніи держаться на морѣ. По прибытіи его Паша все употребитъ, чтобы поставить себя въ приличномъ положеніи и если не воспрепятствуютъ отношенія его къ Державамъ, самъ даже отправится на кораблѣ, чтобы соединиться съ Ибрагимомъ-Пашею. Впрочемъ все, здѣсь спокойно. Не такъ кажется въ Сиріи, здѣсь какъ говорили два дня тому назадъ, произошли безпокойства въ Алеппѣ, по отбытіи оттуда войскъ. Однакожъ нѣтъ подтвержденія этихъ извѣстій.

Преписка въ 11 часовъ по полудни. Англійскій Генеральный консулъ также будто получилъ извѣстія чрезъ курьера изъ Сиріи, съ донесеніемъ объ открытіи неприятелискихъ дѣйствій и что уже произошло три сраженія. Извѣстіе это распространяется по городу и пріобрѣтаетъ некоторую достоверность. Между тѣмъ недостаетъ времени, чтобы изслѣдовать это обстоятельство, такъ какъ кор. *Mettelnich* снимается съ якоря. (А.Р.С.З.)

Т у р ц і я.

Изъ Константинополя и Смирны получено въ одно время подтвержденіе извѣстій, что хотя Турецкія войска заняли позицію по ту сторону Евфрата, но тамъ нѣтъ не вѣрить, чтобы была война. Въ сихъ городахъ извѣстно было, что Богосъ-Бей отправилъ ноты не только къ Генеральнымъ Консуламъ, но и къ Европейскимъ державамъ, съ извѣщеніемъ о неприятелискихъ намѣреніяхъ Турціи, но въ сей дипломатической мѣрѣ видѣли только скрытые замыслы Мехмета-Али; посему въ Даванъ было нѣсколько совѣщаній съ посланниками иностранныхъ державъ. Въ послѣднемъ номерѣ *Journal de Smyrne* напечатано слѣдующее: „Не смотря на тревожныя извѣстія, полученные на сихъ дняхъ изъ Александріи, не смотря на слухи, что неприятели дѣйствія уже начались на границахъ Сиріи, мы имѣемъ причины утверждать, что войны не будетъ, если Мехметъ-Али, не воспользуется придаваемою въ Александріи важностію первымъ движеніемъ, чтобы привести въ дѣй-

з powodu zaległego żołdu. — Maroto ciężko zachorował. — Don Karlos z całą artylleryją cofa się ku Onate. W dniu 23 b. m., przednia straż Hr. Luchana, stała w Amurrio. Słychać także, że osada miasta Bilbao wycieczkę uskuteczniła.

— Piszą z Durango: Na radzie wojennej uchwalono opuścić miasto Orduña, z powodu, że żadnym sposobem bronione być nie może. Wojska opuściły to miejsce w dniu 23 b. m. i wywieziono zapasy, a 24 b. m. osmioletnie wojsko nieprzyjacielskie zajęło to miasto. Maroto stanął między Amurrio i Clodio.

— Deputacja prowincyi Santander kazała zrobić dla Jenerała Espartero złotą szpadę, z napisem: „Deputacja prowincyi Santander, Jenerałowi Espartero, zwycięzcy pod Ramales i Guardamino w roku 1839.“

— W Bajonnie rozeszła się pogłoska, że Maroto został otruty. (G.R.K.P.)

В ѣ с н ѣ.

Рzym, 25-го Мая.

Przedwczora z południa, przybył tu Król Neapolitański pod najściślejszym inkoгnito. Dwóch tylko dworzan towarzyszy mu w podróży. Monarcha wysiadł w swoim pałacu przy Corso, dawniejszej akademii francuzkiej. Zaraz po przyjeździe odwiedził swego brata, który tu u Jezuitów, w Collegio di Nobili, pobiera nauki. Wczora, był u Króla Bawarskiego i Królowej-wdowy Sardyńskiej, a wieczorem składał swe uszanowanie Ojcu Świętemu. Królewicz Bawarski wrócił dziś z Tivoli.

Livorno, 21 Maja.

Dziś przybył do naszego miasta, Posel Beja Tunetańskiego, jeden z jego szwagrów, Mustafa-Basnadar. Mówią, że udaje się do Paryża, gdzie w imieniu swego władcy ma znieść zażalenie na konsula francuzkiego. (G.R.K.P.)

Е г и п е т ъ.

Alexandrya, 10 Maja.

(*Journal de Smyrne*). Pewny, z Damazku dnia 8-go t. m. w pięciu dniach przybyły goniec, potwierdza dawniejsze wiadomości o zajęciu Bira przez wojska Ottomańskie. Przydaje do tego, że wojska Tureckie ruszyły trzema kolumnami i że się we trzech wtedy ukazały punktach. Pełnomocnicy Dworów, mówią, że Ibrahim uwiodł Hafiza-Baszę, i wprowadził na zasadzki i wciągnął wojsko Tureckie w położenie, w którym sam znajduje się, a które powszechnie wiadomo, że jest nader korzystne. W tej chwili nie jeszcze nie mówią o wyjściu floty, która zresztą nie jest w stanie wyjść. Po jego przybyciu Basza wszystkiego użyje, ażeby znaleźć się w stanie przyzwolonym, i jeżeli nie przeszkodzią stosunki jego z Mocarstwami, sam nawet wyjedzie na okręcie, dla połączenia się z Ibrahimem-Baszą. Zresztą zupełna tu jest spokojność. Nie tak podobno w Syrii, gdzie, po wyjściu wojsk, mówiono, przed dwoma dniami zaszły rozruchy w Aleppie. Nie mamy jednak wieści tych potwierdzenia.

— P. S. O godzinie 11-ej przed południem. Konsul Jeneralny Angielski, takż jakoby otrzymał wiadomość, goncem z Syrii, o rozpoczęciu nieprzyjacielskich kroków, i że już zaszły trzy potyczki. Wiadomość ta rozchodzi się po mieście i niejakię pewnością nabiera. Czas niewystarczający do zapewnienia się o tѣm: gdyż *Mettelnich* podnosi kotwicę. (А.Р.С.З.)

Т у р ц я.

Nadeszły jednocześnie ze Stambułu i Sмирны potwierdzenia tej wiadomości, że wojsko Tureckie wprowadziło obratko stanowisko za Eufratem, lecz, że tѣm nie wierzą, aby wojna wybuchnąć miała. Wiedzianno w obu tych miastach, że w Alexandryi Boghos-Bey za wiadomości notą, nie tylko konsułomъ, ale nawet i mocarstw europejskich, o nieprzyjacielskich Turcyi zamiarach; chcieli w tѣm dostrzedz ukryte Mahmed-Alego widoki, a z tego powodu odbyło się kilka posiedzeń Dywanu w Stambule i miewano pokilkakrotnie narady z posłami mocarstw zagranicznych. W ostatnim Numerze *Journal de Smyrne*, z dnia 19 Maja, czytamy: „Mimo niepokojących wiadomości, nadeszłych tu z Alexandryi przed kilku dniami, mimo doniesień, że już kroki nieprzyjacielskie wybuchnęły przy granicy Syryjskiej, mamy wszelkie powody do twierdzenia, że wojna nie wyniknie z tych pierwszych poruszeń, jeżeli mniemana ich ważność, którą im nadają w Alexandryi, nie posłuży Mehmed Alemu, za pozor do urze-

ствие гордые свои замыслы. Вредный для здоровья климатъ мѣстъ, гдѣ были прежде сего расположены Турецкія войска, и другія мѣстные обстоятельства, подали поводъ къ переводенію оныхъ, и въ этомъ распоряженіи нѣтъ никакой несправедливой цѣли. Гафизъ-Паша, подаваясь впередъ желалъ только обезпечить свои войска отъ вреднаго вліянія нездороваго климата; нельзя не удивляться послѣдствіямъ, столь мало важнымъ обстоятельствамъ. Еще разъ повторимъ, что войны не будетъ, если увѣренія Вице-Короля искренны, и если зловерный умыселъ не таится подъ личиною увѣренности, которую онъ далъ замѣтить въ послѣднее время. Не излишнимъ считаемъ припомнить благоразумное и чуждое жажды завоеваній, поведеніе Султана и неумѣренныя желанія Мехмета-Али. Порта чувствуетъ потребность мира, и не смотря на выгоды, которыя обѣщаетъ ей возмущеніе въ Сиріи, не разъ оставляла безъ вниманія лестныя для самолюбія виды, и каждый долженъ убѣдиться въ безкорыстїи ея намѣреній. Вотъ почему теперь, когда все предвѣщаетъ войну, мы не вѣримъ этому, если слѣдуетъ ожидать войны со стороны Порта. Умѣренность Султана заслуживаетъ полное довѣріе, но мы не можемъ предвѣщать послѣдствій тайныхъ распоряженій Мехмета-Али. (О. Г. Ц. П.)

Разныя извѣстія.

Нового рода Овтары и Мериносы.

(Письмо изъ С. Петербурга въ Кіевъ отъ помѣщика Кіевской Губерніи, къ своему пріятелю-земляку.)

Напрасно Гг. Статистики обвиняютъ нашъ край въ недостаткѣ промышленности. Проживъ нѣсколько лѣтъ въ Петербургѣ, я убѣдился, что въ нашемъ край есть такіе промышленники, которые, какъ говорится, заткнутъ за поясъ всѣхъ возможныхъ фабрикантовъ, мануфактуристовъ и спекуляторовъ. Не мудрено основать фабрику, мануфактуру или заводъ и выложивъ наличный капиталъ извлекать проценты. Для этого надобно только забота, прилежаніе, познаніе дѣла, честность въ торговыхъ оборотахъ — и деньги, на первое обзаведеніе. У насъ же есть такіе промышленники, которые выступаютъ на поприще пшникомъ, безъ гроша, а возвратятся на родину въ каретѣ, съ огромнымъ капиталомъ, не работавъ, не трудившись вовсе, а напротивъ, проживая въ столицѣ весело, попивая шампанское, питаясь въ лучшихъ ресторанахъ и играя въ вистъ, для развлеченія и отъ нечего дѣлать. Вотъ штука! Сбылись мечты о философскомъ камнѣ и онъ открытъ особаго рода промышленниками, которыхъ здѣсь неправильно называютъ Адвокатами.

Эти такъ называемые Адвокаты, сдѣлали изъ насъ, легковѣрныхъ помѣщиковъ стадо мериносовъ, которыхъ они стригутъ безъ милосердія, своими подлечесными похвалами, и кормятъ насъ трифоніемъ или триастишкомъ собственнаго изобретенія порожденнымъ ложью, обманомъ и дерзостью. Надобно быть на мѣстѣ, чтобы видѣть до какой степени простирается наша простота и Адвокатская премудрость.

Эти Господа увѣрили простодушныхъ помѣщиковъ, не видавшихъ никогда столицы, что въ Петербургѣ все продается на вѣсъ. Мы, сидя въ нашемъ захолустьѣ, ширимъ, что какой нибудь подъячій — пройдоха, который не смѣлъ явиться безъ дѣла въ нашей передней, прїѣхавъ въ Петербургъ, съ нашими деньгами, можетъ купить немедленно дружбу, фамильярность и покровительство людей, облеченныхъ высокими званіемъ и посредствомъ ихъ дѣлать что угодно, кривить правосудіемъ по произволу, и даже имѣть вліяніе на судьбу цѣлой провинціи! Мы получаемъ въ деревняхъ нашихъ письма, отъ нашихъ Адвокатовъ, съ извѣстіемъ, что такому то Господину надобно дать 5,000 рубл., такому то 10,000, а въ важныхъ случаяхъ, когда идетъ дѣло о судьбѣ семейства, съ насъ требуютъ иногда 50,000 и болѣе на расходы по дѣлу, кроме награды ходатаю и его приличнаго содержанія въ столицѣ. Цѣна зависитъ отъ степени богатства просителя. Мы закладываемъ имѣніе въ Банкъ или отдаемъ въ залогъ или въ арендное содержаніе, на Кіевскихъ контрактахъ, и ради собственнаго спасенія высылаемъ деньги къ нашимъ повѣреннымъ, въ Столицу — а тутъ и жди конца! Дѣло выиграно, само по себѣ, безъ всякаго ходатайства, потому что оно справедливо, наши Адвокаты приписываютъ себѣ всю славу; дѣло проиграно, потому, что нельзя же, чтобы обѣ стороны выигрывали, Адвокаты обвиняютъ насъ, въ томъ, что мы не дали столько денегъ, сколько далъ противникъ, и мы остаемся въ прежнемъ заблужденіи, а наши денежки погребены въ адвокатскихъ карманахъ, въ которыхъ каргечью не выбьешь гроша, хотя бы вся провинція наша горѣла огнемъ!

Вѣрите мнѣ, любезные друзья, что это адвокат-

чьи-нибудь его думныхъ замысловъ. Зміяна становиска войскъ Турецкихъ, отдавна заповѣдана, сподована была нездоровіемъ климату и инными мѣстными окolicностями. Jest ona daleką od wszelkiego wyzywania do boju. Hafiz-Basza, postępując na przód, miał tylko na celu zabezpieczenie swego wojska od niezdrowego powietrza. Przeto dziwić się należy skutkom, które, jak słysząc, z wypadku tego wynikły. Powtarzamy, wojna nie nastąpi po tym wypadku, jeżeli były szczere zapewnienia Vice-Króla, i jeżeli mowa umiarkowana, jaką w ostatnich czasach przybrał, nie pokrywa złowrogiej myśli. Nie powtarzając się ciągle, musimy przypomnieć światłe i od wszelkiej zdobywczej dumy dalekie postępowanie Sułtana, które stało się ciągle naprzeciw niemałym żądaniom Mehmed-Alego. Porta czuje potrzebę pokoju, i mimo sprzyjających widoków, jakie jej zaburzenia w Syrii roją, nie raz pomija samolubne względy; zatem każdy powinien być przekonany o jej zamiarach bezinteresownych. Z tego powodu teraz, kiedy wszystko wojnę rokuje, wcale w nią nie wierzymy, jeżeli ma wybuchnąć z przyczyny samej Pory. Ufamy w umiarkowanie Sułtana, ale nie możemy przesądzać, jakie wynikną skutki z tajemnych rozkazów Mehmeda-Alego.

(G.R.K.P.)

Розмаїтості.

Овчарзе і мериносы нового роду.

(List z Petersburga do Kijowa od obywatela Kijowskiej Gubernii do przyjaciela i powiatnika).

Niestuszenie PP. Statystycy zarzucają naszemu krajowi niedostatek przemysłowości. Spędziwszy lat kilka w Petersburgu, przekonałem się, że w naszym kraju są ludzie tak przemysłowi, iż zagasiliby wszystkich w świecie fabrykantów, rękodzielników i spekulantów. Nio nie ma w tém dziwnego, kiedy kto, mając fabrykę, rękodzielnia, zakład i wyłożywszy gotowy kapitał ciągnie zeń zyski. Do tego trzeba tylko starania, pilności, wiadomości rzeczy, uczciwości w obrótach handlowych i pieniędzy na pierwsze urządzenie. Ale my możemy pochłubić się takimi przemysłnikami, którzy występują na pole fortuny pieszko, bez grosza, a wracają do rodzinnej siedziby w karetce, z ogromnym kapitałem, a to, nie tylko nie pracując, ale nie robiąc; owszem żyjąc w stolicy wesoło, popijając szampa, uczując w najlepszych oberżach i grając sobie w wista w braku innego zajęcia. Oto dopiero sztuka! Ziściły się na nich marzenia o kamieniu filozoficznym; został on na koniec odkryty przez szczególną kastę ludzi przemysłowych, znanych tu pod niewłaściwym nazwaniem adwokatów, czyli plenipotentów.

Ci samozwani adwokaci zrobili z nas, łatwowiernych obywateli, trzodę merynosów, których strzągą bez miłosierdzia łepami nożycami i karmią koniczyną własnego wynalazku, rosnącą na gruncie fałszu, oszustwa i bezczelności. Trzeba być na miejscu, żeby widzieć do jakiego stopnia dochodzi nasze prostactwo i mądrość plenipotentów!

Ci Panowie wmówili do brodu sznym obywatelom, którzy nigdy nie bywali w stolicy, że w Petersburgu wszystko prodaje się na wagę. — Siedząc w naszych zakonach wierzymy, że jaki taki wypędzony kancelista, szubrawiec, którego bez pilnego interesu nie wpuszczano u nas do przedpokoju, przyjechawszy do Petersburga z naszymi pieniędzmi, może natychmiast zakupić przyjaźń, poufałość i orędownictwo osób piastujących wysokie urzędy i za ich pomocą robić wszystko, co się podoba, obracać sprawiedliwością na wsze strony, i nawet mieć wpływ na losy całych prowincyj.

„My po wsiach naszych odbieramy listy od plenipotentów z wiadomością, że takimuto Panu trzeba dać 5000 r., innemu 10,000 r., a w ważnych okolicznościach, kiedy chodzi o los całej rodziny, potrzebują od nas niekiedy 50,000 rubli i więcej na same wydatki, w sprawie, prócz wynagrodzenia plenipotentowi i kieszka na przyzwoite jego utrzymanie się w stolicy. Cena zależy od stopnia zamożności mającego sprawę. Co prędzej zastawiamy majątek w Banku, oddajemy w zastaw lub dzierżawę na kijowskich kontraktach i jakby ratując się od zguby szlemy pieniądze naszemu pełnomocnikowi w stolicy. Tu dopiero następuje rozwiązanie: kiedy sprawa wygrana sama przez się, bez starania, bo dobra, nasi obrońcy w takim razie przypisują cały skutek sobie; kiedy sprawa przegrana, bo niepodobna, żeby obie strony wygrywały, plenipotenci obwiniają nas, żeśmy nie dali tyle pieniędzy, ile przeciwna strona, i my zostajemy w dawnym błędzie, a tym czasem nasze pieniążki już spoczęły na dnie adwokackiej kieszeni, z kąd ani wydobyć się ich, choćby cała nasza prowincja ogniem płonąła!

„Wierzajcie mi, kochani przyjaciele, że to pleni-

ство есть настоящая собачья комедія, которая была бы очень смѣшна, еслибы не так дорого намъ стоила. Во первыхъ еслибы нашлись даже между дѣльцами люди, которые охотно бы взяли деньги (въ семьѣхъ не безъ урода), то они имѣютъ значеніе въ ходѣ дѣла, зависящаго отъ многихъ лицъ, что не за что давать деньги. Во вторыхъ, еслибы даже какой нибудь несчастный и могъ услужить вамъ за деньги, то Адвокатъ не такъ простъ, чтобы дать деньги, зная что это бесполезно для окончательнаго рѣшенія. Въ третьихъ, съ тѣхъ поръ, какъ дѣла предлагаются на разрѣшеніе вопросами, извлеченными изъ существа дѣла, рѣшеніе зависитъ отъ высшихъ Чиновниковъ, а не отъ дѣльцовъ. Каждый человекъ самый умный и самый честный, можетъ ошибаться въ сужденіяхъ, ибо это общее свойство природы человѣческой; неопорно, что можетъ найтись и такой судья, который рѣшитъ противу собственнаго убѣжденія, потому что и судьи избираются между людьми, а не между ангелами, и что въ людяхъ всюду, въ Англіи, Германіи и Франціи — есть добро и зло. Но во всякомъ случаѣ, вліяніе Адвокатовъ не можетъ ни отнравить зла, еслибы оно случилось, ни утвердить добра, потому что все, что только въ Петербургѣ находится на высшей ступени, чуждается Адвокатовъ и не вѣрить имъ. Положимъ даже, что вашъ Адвокатъ честный и правдивый человекъ, но можно ли рѣшить дѣло по словамъ просителя? Дѣло на лицѣ, законы выписаны — чего же болѣе! — Когда же вашъ Адвокатъ толкуетъ вамъ о связяхъ своихъ съ важными лицами, о вліяніи своемъ на нихъ и требуетъ денегъ на подарки высшимъ чиновникамъ, будьте увѣрены, что это не что иное какъ стрижка, насъ, бѣдныхъ меринцовъ! Честные Адвокаты здѣсь на счету, — это здѣшніе староумы, которые посвятили свое время на услуги провинціаловъ, не имѣющихъ времени или охоты ѣхать въ Столицу подѣлать банковымъ, для расчетовъ съ казною, для выписокъ нужныхъ актовъ и т. п.; эти самые Адвокаты, или правильнѣе ходатаи по дѣламъ, сами смѣются надъ нашимъ легковѣріемъ и промышленностью своихъ пашихъ братій, которые продаютъ намъ на всѣхъ золото, сочиняемые ими сказки о свѣтѣ, связяхъ, о вліяніи въ Столицѣ. Опомнитесь друзья, и вѣрите, что здѣсь въ Петербургѣ не все продажное какъ утираютъ, насъ наши Адвокаты, что здѣсь честь, совѣсть и правда господствуютъ надъ крючками, что менѣе всего сохранилось здѣсь въ нашихъ Адвокатахъ, и что всего продажите — они сами, да жалъ только, что за нихъ здѣсь никто не даетъ ни копейки.

Примѣчаніе Издателя Тыгодника С. Петербурскаго.

Мы вполне раздѣляемъ мнѣніе почтеннаго автора сего устннно полезнаго письма, съ тѣмъ однако различіемъ, что имъ облечено въ юмористическую форму то, что намъ представляется въ темныхъ краскахъ. Это исчадіе ябеды, этотъ псевдоадвокатизмъ, есть настоящее и великое зло, которое тѣмъ чувствительнѣе, что оно исключительно падаетъ на наши Губерніи, ибо отъ него свободы и Россійскія и другія, на особые права состояща Губерніи. Какъ все, такъ и это имѣетъ свою причину. Сей ежегодный промыселъ есть прямое слѣдствіе почти совершеннаго недостатка въ непосредственныхъ сношеніяхъ между нашимъ краемъ и столицей и происходящаго отъ того незнанія, въ которомъ мы пребываемъ о всемъ, что и какъ въ ней дѣлается, незнанія, которымъ недостойные люди не преминули воспользоваться и въ которомъ изъ видовъ корысти не престають насъ удерживать.

Авторъ остроумнаго письма, помѣщеннаго въ нашемъ журналѣ коснулся одной только отрасли зла; но мы видимъ его въ троюкомъ родѣ, и изъ нихъ денежный ущербъ, коему подвергаются легковѣрные помѣщики можетъ почитаться менѣе значительнымъ. Мы говоримъ о важномъ моральномъ вредѣ, отсюда происходящемъ. Во первыхъ, Гг. же — адвокаты усиливаясь удерживать помѣщиковъ въ ложномъ понятіи о столицѣ и разныхъ отрасляхъ Правительства, болѣе, и болѣе отчуждаютъ ихъ отъ сего послѣдняго; во вторыхъ, составляя сами многочисленнѣйшій и болѣе прочихъ видимый классъ Поляковъ въ С. Петербургѣ унижаютъ своихъ соотечичей во мнѣніи Русскихъ. Искренно желаемъ нашимъ землякамъ, чтобы они вышли изъ этого заблужденія и если сами не могутъ ходить по своимъ дѣламъ въ С. Петербургѣ, то чтобы поручали ихъ людямъ, заслуживающимъ довѣріе, именно тѣмъ немногимъ исключеніямъ о коихъ авторъ письма упомянулъ.

(Издатель Тыгодника).

potentostwo jest czyste kuglarstwo, które byłoby bardzo śmieszne, gdyby nie tak drogo nas kosztowało. Naprzód choćby się może znaleźli między ludźmi, w ręku których zostaje przewód spraw, tacy, aby nie wzgardzili datkiem (niema zhoża bez chwastu), ludzie ci tak mało znaczą w kierunku interesów, zależącym od wielu osób, że niema za co dawać im pieniędzy. Powtóre, chociażby nawet kto z tej przekupnej chłafstry mógł wam za pieniądze usługić, w sprawie: toć plenipotent nie będzie tak nierozgarniony, żeby mu dawał pieniądze, wiedząc, że to niepomocze do pomyślnego wyroku. Potrzebie, od czasu, jak sprawy poddają się pod zawyrokowanie za pomocą pytań wprowadzonych z istoty sprawy, rozstrzygnięcie ich zależy od samych sędziów, nie zaś od referentów. Każdy najrozumnniejszy i najczciwszy człowiek może się omylić w sądeniu, gdyż jest to powszechnie udziałem natury ludzkiej. Nie wątpiwa, że może się też znaleźć i taki sędzia, który da adanie przeciwne własnemu przekonaniu, albowiem i sędziowie są ludźmi nie aniołami; a w ludziach wszędzie, i w Anglii, i w Niemczech, i we Francyi, jest złe i dobre. Ale we wszelkim razie wpływ adwokatów ani może zapobiedz złemu, jeśli się zdarzyć mało, ani sprawdzić dobra, gdyż wszystko, co jest na wyższym szczeblu w Petersburgu, stroni od adwokatów i im nie dowierza. Przypuśćmy nawet, że masz plenipotentą prawego i uczciwego: i coż ztąd? czyż może sprawa być osądzona na słowo jednej strony? — Dkumenta są przed oczami, prawa do przypadku wypisane — czegoż więcej trzeba? — Kiedy zaś plenipotent prawi wam o swoich związkach z ważnymi osobami, o swoim wpływie i wymaga pieniędzy dla ujęcia wyższych urzędników: bądźcie pewni, że to nic innego, jak strzyżba biednych nas merynosów. Uczciwi adwokaci są tu policzeni; są to ludzie dawno tu mieszkający, którzy poświęcili czas swój na posługę mieszkańców prowincyj, nie mających czasu lub chęci jechania do stolicy w interesach bankowych, dla rozrachunków ze skarbam, dla wyjęcia lub sporządzenia potrzebnych dokumentów i t. p. Ci sami adwokaci, albo właściwiej zastępcy w interesach, śmieją się z naszej łatwowierności i przebiegów swoich nieprawych braci, którzy nam na wagę złota przodają układane przez się baśnie o swiecie, związkach i wpływie w Stolicy. Upamiętajcie się przyjaciele i wiercie, że nie wszystko tu w Petersburgu, jak nam wmawiają nasi plenipotenci, jest na tandece; że tu honor, sumienie i prawda górują nad wybiegami, że n-jmniej sumienia mają sami ci panowie, i że nie niema bardziej przedajnego nad nich samych — szkoda tylko, że za nich nikt tu giesza nieda!

(Przypis Wydawcy Tygodnika Petersburskiego).

Podzielamy całkowicie zdanie Szanownego Autora listu prawdziwie obywatelskiego, z tą różnicą, że co on odział w postaci humorystycznej, to nam się w daleko ciemniejszych wydaje barwach. Taki wyrodek prawniczego matactwa, taki pseudo-adwokatyzm, jest prawdziwem i wielkiem złem, tē smutniejszēm: że wyłącznie po naszych prowincjach grasującem; bo blęska ta nieznana jest ani Guberniom Rosyjskim, ani innym, oddzielnych praw używającym. Jak wszystko, tak i to ma swoją przyczynę. Ten brzydki przemysł jest prostym skutkiem, prawie zupełnego braku stosunków między naszym krajem a stolicą i wypływającą ztąd głębokiej niewiedomości, w jakiej zostajemy o tēm, co i jak się w niej dzieje; niewiedomości, z której zli ludzie nie omieszkali skorzystać i którą dla swego igrzysku nie przestają pielegnować. — Autor dawci-pnego listu, który umie-znamy, dotknął tylko jednej gałęzi złego; my zaś widzimy w niēm złe trojkiego rodzaju, z których szkody pieniężne ponoszone przez łatwowiernych obywateli, za najmniejszą uważane być mogą. Chcemy mówić o ważnych szkodach moralnych, jakie ztąd wynikają. Naprzód, Panowie pseudo-adwokaci, starając się utrzymać obywateli w fałszywych pojęciach o stolicy i różnych gałęziach Rządu, coraz ich więcej od tego ostatniego odstręcają; powtórnie składając najliczniejszą i najwidzialniejszą klasę Polaków w Petersburgu, poniżają swoich ziomków w opinii Rosyan. Szczerze życzymy naszym rodakom, iżby się otrząsnęli od tego złudzenia i, jeżeli sami nie mogą prowadzić swoich interesów w stolicy, iżby je powierzali ludziom godnym zaufania, tymto nielicznym wyjątkom, o których Autor listu namienił.

(Wydawca Tygodnika).